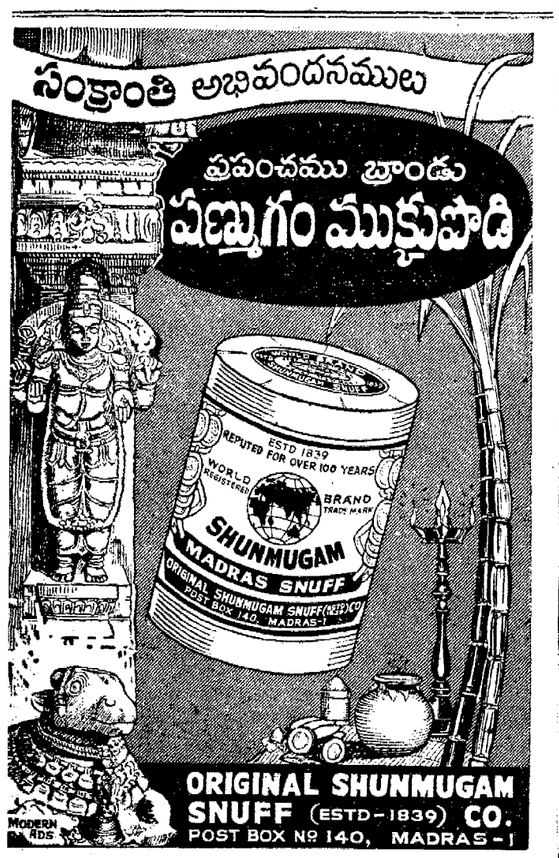

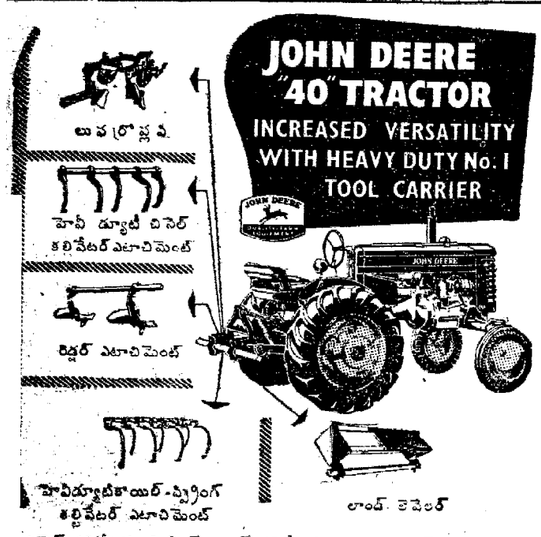

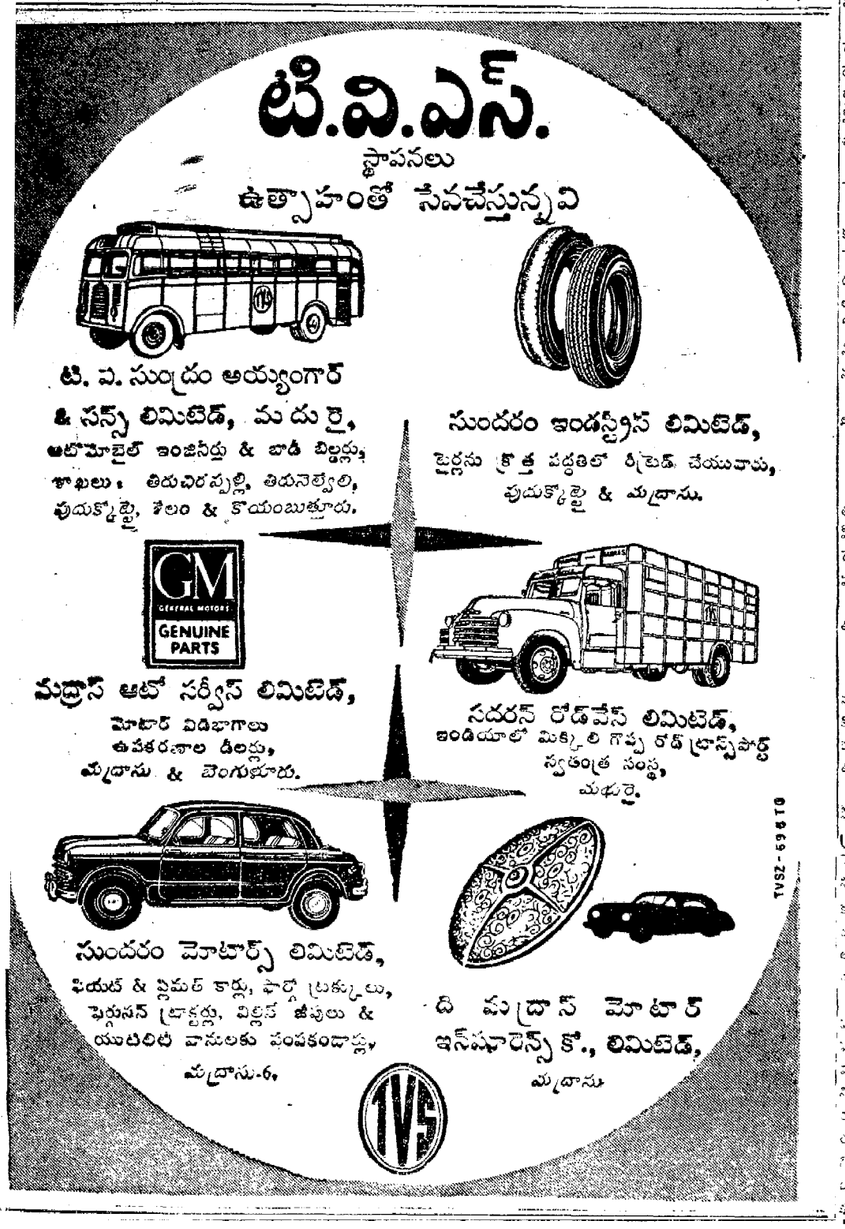

చిన్నకథ

పాలు కాచాడు. పాలు కాచి—అంత నిప్పుతో నిండుగా! ఇంతలోనా ఏ కోళ్ళబోలా ఇలా కాలిపోయి ఉన్నాయి. ఏ పనీలా ఇలా కాలిపోయి ఉన్నాయి. ఏ జబ్బో ఇలా కాలిపోయి ఉన్నాయి. ఏ జబ్బో ఇలా కాలిపోయి ఉన్నాయి.

ఇలా మేనా రాలుగా కోళ్ళూ, కోళ్ళు ఆవిరిగా జనంలో కలిపేశాడు తేలుస్తూనాయి. ప్రేమలంతా అలా ఇంటిముక్కలో ఆ గోడ పరమైన కోళ్ళ ప్రేమిస్తూ పోతో అల్లుతున్నాయి. ఈ కేసులో వాడి ఎవరో రాలు. ఆ రాంబాబు. ప్రతివాది ప్రతిక్రియలు ఒక గొప్ప న్యాయవాది. రెండవ వైద్యంలో పాడలేనివాడు నేనున్నవాడు.

రాంబాబు నా స్నేహితుడు. ఎవరంటున్నా తేలు అల్లుకోలేని వాడి తలపున వాడికంటేనూ ఎక్కువ ఎదిగిపోయి ఎదిగింది.

రాయి డాక్టరుగారి కొడుకు నేలకు నన్ను సరిహద్దుగా దాచా తెల్పారు. కారణం—డాక్టర్, వాడి నై ఏలులోని రెండు ముందు పళ్ళు బలవంతంగా ఊడదీయడం.

నేను ప్రారంభించే ముందు జరగవలసిన తంతంతా పూర్తి అయింది. తదనాత ప్రతివాది తరపు వకీల్ వాదిని క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చెయ్యడం ప్రారంభించాడు.

వకీలు: "డాక్టర్ మీ పళ్ళు ఎందుకు తీయ్యాగాడు?" అని ప్రశ్నించాడు.

"అది డాక్టరును అడుగుతేనే బాగుంటుంది."

"డాక్టరుకూ మీకూ ఏమన్నా శత్రుత్వంఉందా అన్నది తెలుసుకోడంకోసమే నే నిలా అడుగుతున్నాను."

"అబ్బే! అటువంటి దేమీ లేదు."

"అయితే, డాక్టరుకూ, మీకూ ఎప్పుడేనా స్నేహం ఉండేదా?"

"ఎప్పుడూ లేదు."

"పోనీ డాక్టరుతో మీ కేమన్నా ముఖ పరిచయమేనా..."

"ఎంతమాత్రం లేదు. నే నియన్ని జన్మలో ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూడనైనా లేదు."

"ఆలోచించి మరీ జవాబు చెప్పండి—ఇది చాలా ఇంపార్టెంట్ పాయింటు."

"నేను సరిగానే చెప్తున్నాను—ఏమీ ఏమీ లెక్కలేనంతమంది దంతవైద్యు లున్నారు. ఏ పుల్లయ్యెవరో ఏ ఎల్లయ్యెవరో నా కేం తెలుస్తుంది?"

"కోర్టువారి సమక్షంలో జాగ్రత్తగా మాట్లాడండి! పుల్లయ్య, ఎల్లయ్యల సంగతి మిమ్మల్ని అడగడం లేదు. మీరు డాక్టరు దగ్గరకి ఎప్పుడేనా ఎక్కా పోతూ ఉండడమనేది ఉందా లేదా అన్నదానికి జవాబు చెప్పండి."

"నే నియన్ని మొట్టమొదటిసారి చూడడం అదే."

"అంటే—మీరు మొట్టమొదటిసారి ఈయన దగ్గరకి వెళ్ళారు. ఆ మొదటిసారి వెళ్ళడంలో ఈయన మీ పళ్ళు బలవంతంగా ఊడదీశారు—అంతేగా మీరు చెప్పేది?"

"అవును అంతే—డాక్టరుది ఎంత మొండి పాపమో చూడండి!"— రాంబాబు తన జవాబుకు తనే ముగ్ధుడై పోతున్నాడు.

"అయితే డాక్టరుకు నీవిప్పుడెందుకు?"

"ఆ సంగతి నా కేం తెలుస్తుంది?"

"సరే—అయితే మీ రా రోజున అంత పని గట్టుకుని డాక్టరు దగ్గరికి ఎందుకు వెళ్ళవలసి వచ్చిందో నాకు కొంచెం చెప్పగలరా?"

"ఆ రోజునా...ఆ ఊరికే అల్లా వెళ్ళి ఉంటాను"—రాంబాబు మిక్కిలి కొంచెం నసిగుతూ జవాబిచ్చాడు.

"అయినా మీ పెద్ద తమ్ముడూ శేషయ్యగారు మీకు రెండు పెళ్ళాలు అన్నారు."

"అ... ఆవిడ ఏదో పిచ్చిలో మాట్లాడుతూనాయి. ఈ డాక్టరెవరో, పోనీ ఒకసారి మీరాయన్ను అడిగి తెలుసుకోండి—" రాంబాబు తన కేసు తేలిపోయినట్టుగా అన్నాడు.

"ఇంకా ఇదివరకే తీర్పులేనిదనుకుంటే తప్పు అవుతాయి. ఇప్పుడు మీ పని ఏమిటి? ఏ కేసులో? ఆ కేసులోనే మీ పళ్ళు ఊడి ఉండవలసి ఉంటుంది. అలా కాకుండా ఉండాలి అనుకుంటే!"

రాంబాబు మాటలు అడబడుతున్నాయి. సంగతేమో "అ... కాదు కాదు:—" అన్నాడు ఏం చెప్పలేక. ఆ పరిస్థితిలో వాణ్ణి మాటి నాకు జాలి వేసింది.

"ఇలుపంటి తికమక ప్రశ్నలడిగి వాదిని సంగతెత్తించుచుంటిమ్మ ఏం ప్రయోజనం ఉండదని మేము నిదానంగా కోర్టువారికి విన్నవించుకున్నాము.

ప్రతివాది వకీలు ప్రజంగాన్ని మాయిస్తూ, "మీకు ఏంటి చిగుళ్ళు ఎప్పుడేనా ఉబ్బుతూ ఉంటాయా? పళ్ళు బాధ పెట్టడమనేది ఉందా?' అని రాంబాబుని అడిగాడు.

"లేదు."

"లేదంటే—మీ ఉద్దేశ్యం ఇప్పుడు మీకు పళ్ళ బాధ ఏమీ లేదనా? అంటే మీ పళ్ళు ఊడి లాగడంవల్ల మీకు లాభమే కలిగిం దన్నమాట!"

"లేదు."

"అంటే—లాభం కలుగలేదా?" వకీలు రాంబాబుని పడగొట్టే ఉద్దేశ్యంతో అడిగాడు.

"లేదు."

"లేదంటే, లాభం కలుగలేదనా లేక లాభం కలుగక పోవడం లేదనా? రెండూ కాకపోతే ఇంక మధ్యేరకంగా ఏముంటుంది?"

"నేను చెప్పేదేమంటే—నా పళ్ళు చిగుళ్ళు ఉబ్బడంగాని, పళ్ళు నొప్పి పెట్టడంగాని ఎప్పుడూ లేదు."

"ఇంతకు ముందు కూడా ఎప్పుడూ లేదా?"

"ఎప్పుడూ లేదు."

శ్రీ

నరసింహాచార్య

"సరే—అయితే మీరు డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళారు—వెళ్ళే వెళ్ళడంతో ఏమన్నారు? నా పళ్ళు చెడిపోయాయని చెప్పారా?"

"లేదు."

"అయితే మరేమన్నారు మీరు? ఆ అన్నదేదో సరిగ్గా మాత్రం చెప్పండి"

రాంబాబూ ఈసారికూడా మళ్ళీ కొంచెం తటపటాయించాడు—

"నేనా...నేను... మీకే తెలుసు" అన్నాడు."

"మీకే తెలుసు అంటూ, ఈయనకే మీ పళ్ళు చూపించి ఉంటారు—అంతేనా?"

"కాదు."

"అయితే—మీరు 'మీకే తెలుసు' అని ఎందుకన్నారు? డాక్టరుకి ఏం తెలుసునసే ఉద్దేశ్యంతో మీ రా మాటన్నారు?" 'మీకే తెలుసు' అన్నమాటకి అసలు అర్థ మేమిటి?"

రాంబాబు నోరు వెళ్ళ పెట్టాడు — ఏం జవాబు తోచక తికమక పడ్డాడు కొంచెంసేపు. "చెప్పరేం?" అంటూ ప్రతివాది వకీలు వాణ్ణి కద్దించ సాగాడు. రాం బాబు అతిదీనంగా నా ముఖంకేసి చూచాడు. 'నిజానికి 'మీకే తెలుసు' అని డాక్టరు దగ్గర పీడు ఎందుకనవలసి వచ్చిందో' నాకు కొంచెం చెప్తారా?"

"ఆ రోజునా...ఆ ఊరికే అల్లా వెళ్ళి ఉంటాను"—రాంబాబు మిక్కిలి కొంచెం నసిగుతూ జవాబిచ్చాడు.

"అయినా మీ పెద్ద తమ్ముడూ శేషయ్యగారు మీకు రెండు పెళ్ళాలు అన్నారు."

"అ... ఆవిడ ఏదో పిచ్చిలో మాట్లాడుతూనాయి. ఈ డాక్టరెవరో, పోనీ ఒకసారి మీరాయన్ను అడిగి తెలుసుకోండి—" రాంబాబు తన కేసు తేలిపోయినట్టుగా అన్నాడు.

"ఇంకా ఇదివరకే తీర్పులేనిదనుకుంటే తప్పు అవుతాయి. ఇప్పుడు మీకు పని ఏమిటి? ఏ కేసులో? ఆ కేసులోనే మీ పళ్ళు ఊడి ఉండవలసి ఉంటుంది. అలా కాకుండా ఉండాలి అనుకుంటే!"

రాంబాబు మాటలు అడబడుతున్నాయి. సంగతేమో "అ... కాదు కాదు:—" అన్నాడు ఏం చెప్పలేక. ఆ పరిస్థితిలో వాణ్ణి మాటి నాకు జాలి వేసింది.

"ఇలుపంటి తికమక ప్రశ్నలడిగి వాదిని సంగతెత్తించుచుంటిమ్మ ఏం ప్రయోజనం ఉండదని మేము నిదానంగా కోర్టువారికి విన్నవించుకున్నాము.

ప్రతివాది వకీలు ప్రజంగాన్ని మాయిస్తూ, "మీకు ఏంటి చిగుళ్ళు ఎప్పుడేనా ఉబ్బుతూ ఉంటాయా? పళ్ళు బాధ పెట్టడమనేది ఉందా?' అని రాంబాబుని అడిగాడు.

"లేదు."

"లేదంటే—మీ ఉద్దేశ్యం ఇప్పుడు మీకు పళ్ళ బాధ ఏమీ లేదనా? అంటే మీ పళ్ళు ఊడి లాగడంవల్ల మీకు లాభమే కలిగిం దన్నమాట!"

"లేదు."

"అంటే—లాభం కలుగలేదా?" వకీలు రాంబాబుని పడగొట్టే ఉద్దేశ్యంతో అడిగాడు.

"లేదు."

"లేదంటే, లాభం కలుగలేదనా లేక లాభం కలుగక పోవడం లేదనా? రెండూ కాకపోతే ఇంక మధ్యేరకంగా ఏముంటుంది?"

"నేను చెప్పేదేమంటే—నా పళ్ళు చిగుళ్ళు ఉబ్బడంగాని, పళ్ళు నొప్పి పెట్టడంగాని ఎప్పుడూ లేదు."

"ఇంతకు ముందు కూడా ఎప్పుడూ లేదా?"

"ఎప్పుడూ లేదు."

శ్రీ

నరసింహాచార్య

"సరే—అయితే మీరు డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళారు—వెళ్ళే వెళ్ళడంతో ఏమన్నారు? నా పళ్ళు చెడిపోయాయని చెప్పారా?"

"లేదు."

"అయితే మరేమన్నారు మీరు? ఆ అన్నదేదో సరిగ్గా మాత్రం చెప్పండి"

రాంబాబూ ఈసారికూడా మళ్ళీ కొంచెం తటపటాయించాడు—

"నేనా...నేను... మీకే తెలుసు" అన్నాడు."

"మీకే తెలుసు అంటూ, ఈయనకే మీ పళ్ళు చూపించి ఉంటారు—అంతేనా?"

"కాదు."

"అయితే—మీరు 'మీకే తెలుసు' అని ఎందుకన్నారు? డాక్టరుకి ఏం తెలుసునసే ఉద్దేశ్యంతో మీ రా మాటన్నారు?" 'మీకే తెలుసు' అన్నమాటకి అసలు అర్థ మేమిటి?"

రాంబాబు నోరు వెళ్ళ పెట్టాడు — ఏం జవాబు తోచక తికమక పడ్డాడు కొంచెంసేపు. "చెప్పరేం?" అంటూ ప్రతివాది వకీలు వాణ్ణి కద్దించ సాగాడు. రాం బాబు అతిదీనంగా నా ముఖంకేసి చూచాడు. 'నిజానికి 'మీకే తెలుసు' అని డాక్టరు దగ్గర పీడు ఎందుకనవలసి వచ్చిందో' నాకు కొంచెం చెప్తారా?"

"ఆ రోజునా...ఆ ఊరికే అల్లా వెళ్ళి ఉంటాను"—రాంబాబు మిక్కిలి కొంచెం నసిగుతూ జవాబిచ్చాడు.

"అయినా మీ పెద్ద తమ్ముడూ శేషయ్యగారు మీకు రెండు పెళ్ళాలు అన్నారు."

"అ... ఆవిడ ఏదో పిచ్చిలో మాట్లాడుతూనాయి. ఈ డాక్టరెవరో, పోనీ ఒకసారి మీరాయన్ను అడిగి తెలుసుకోండి—" రాంబాబు తన కేసు తేలిపోయినట్టుగా అన్నాడు.

"ఇంకా ఇదివరకే తీర్పులేనిదనుకుంటే తప్పు అవుతాయి. ఇప్పుడు మీకు పని ఏమిటి? ఏ కేసులో? ఆ కేసులోనే మీ పళ్ళు ఊడి ఉండవలసి ఉంటుంది. అలా కాకుండా ఉండాలి అనుకుంటే!"

రాంబాబు మాటలు అడబడుతున్నాయి. సంగతేమో "అ... కాదు కాదు:—" అన్నాడు ఏం చెప్పలేక. ఆ పరిస్థితిలో వాణ్ణి మాటి నాకు జాలి వేసింది.

"ఇలుపంటి తికమక ప్రశ్నలడిగి వాదిని సంగతెత్తించుచుంటిమ్మ ఏం ప్రయోజనం ఉండదని మేము నిదానంగా కోర్టువారికి విన్నవించుకున్నాము.

ప్రతివాది వకీలు ప్రజంగాన్ని మాయిస్తూ, "మీకు ఏంటి చిగుళ్ళు ఎప్పుడేనా ఉబ్బుతూ ఉంటాయా? పళ్ళు బాధ పెట్టడమనేది ఉందా?' అని రాంబాబుని అడిగాడు.

"లేదు."

"లేదంటే—మీ ఉద్దేశ్యం ఇప్పుడు మీకు పళ్ళ బాధ ఏమీ లేదనా? అంటే మీ పళ్ళు ఊడి లాగడంవల్ల మీకు లాభమే కలిగిం దన్నమాట!"

"లేదు."

"అంటే—లాభం కలుగలేదా?" వకీలు రాంబాబుని పడగొట్టే ఉద్దేశ్యంతో అడిగాడు.

"లేదు."

"లేదంటే, లాభం కలుగలేదనా లేక లాభం కలుగక పోవడం లేదనా? రెండూ కాకపోతే ఇంక మధ్యేరకంగా ఏముంటుంది?"

"నేను చెప్పేదేమంటే—నా పళ్ళు చిగుళ్ళు ఉబ్బడంగాని, పళ్ళు నొప్పి పెట్టడంగాని ఎప్పుడూ లేదు."

"ఇంతకు ముందు కూడా ఎప్పుడూ లేదా?"

"ఎప్పుడూ లేదు."

శ్రీ

నరసింహాచార్య

"సరే—అయితే మీరు డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళారు—వెళ్ళే వెళ్ళడంతో ఏమన్నారు? నా పళ్ళు చెడిపోయాయని చెప్పారా?"

"లేదు."

"అయితే మరేమన్నారు మీరు? ఆ అన్నదేదో సరిగ్గా మాత్రం చెప్పండి"

రాంబాబూ ఈసారికూడా మళ్ళీ కొంచెం తటపటాయించాడు—

"నేనా...నేను... మీకే తెలుసు" అన్నాడు."

"మీకే తెలుసు అంటూ, ఈయనకే మీ పళ్ళు చూపించి ఉంటారు—అంతేనా?"

"కాదు."

"అయితే—మీరు 'మీకే తెలుసు' అని ఎందుకన్నారు? డాక్టరుకి ఏం తెలుసునసే ఉద్దేశ్యంతో మీ రా మాటన్నారు?" 'మీకే తెలుసు' అన్నమాటకి అసలు అర్థ మేమిటి?"

రాంబాబు నోరు వెళ్ళ పెట్టాడు — ఏం జవాబు తోచక తికమక పడ్డాడు కొంచెంసేపు. "చెప్పరేం?" అంటూ ప్రతివాది వకీలు వాణ్ణి కద్దించ సాగాడు. రాం బాబు అతిదీనంగా నా ముఖంకేసి చూచాడు. 'నిజానికి 'మీకే తెలుసు' అని డాక్టరు దగ్గర పీడు ఎందుకనవలసి వచ్చిందో' నాకు కర్థ మవలేదు.

ప్రతివాది వకీలు—" ఆయన ముఖం చూస్తా రెందుకు? జవాబు చెప్పరా లేదా? ఆపరిచితుడైన ఒక దంత వైద్యుని దగ్గరికి వెళ్ళి ఏం ఉపద్రవాతం లేకుండా 'మీకే తెలుసు' అని అనడంలో మీ ఉద్దేశ్య మేమిటి?" అని గట్టిగా దబాయించాడు.

రాంబాబు బుర్ర గోక్కుంటూ— "ఊరికేనే... నోటినుండి అల్లా వచ్చేసింది" అన్నాడు.

"మరీ బాగుంది! అల్లా వచ్చేసిందా? ఇంతకంటే విచిత్రం ఇంకేమన్నా ఉందా? మీతో స్నేహంగాని, పరిచయంగాని లేని ఒక వ్యక్తి దగ్గరికి మీరు వెళ్ళారు. ఎందుకంటే పూరికేనే అంటున్నారు. పైగా ఆ అపరిచిత వ్యక్తితో 'మీకేతెలుసు' అని అన్నారు. అది కూడ ఊరికే నోటినిండి వచ్చేసిం దంటున్నారు. ఎవరేనా నమ్మేందుకు వీలుగా ఉందా?"

రాంబాబు కళ్ళు తేలేస్తూ—"ఆ... అవును అంతే జరిగింది" అన్నాడు.

"ఎంత అసంబద్ధంగా ఉంది మీరు చెప్పేది?"

"నిజం చెప్పాను."

"మీ రల్లా అనడం తడవు డాక్టరు బలవంతంగా మీ పై రెండు పళ్ళూ ఊడదీసి పారేశాడు. మీరు వెంటనే కోర్టుకు పరుగెత్తుకుని వచ్చి రెండువేల రూపాయలకి డాక్టరు మీద నష్ట పరిహారపు కేసు బనాయించారు—అంతేనా?"

"అవును—డాక్టరు బలవంతంగానే నా పళ్ళు ఊడ దీశాడు—"

"బలవంతంగా అంటే?"

"అదే—నే నల్లా అనగానే ఆయన ఏం మాట్లాడకుండా లోపలికెళ్ళి తన నౌకర్ని పిలుచుకొచ్చాడు. వాడిచేత నన్ను కుర్చీకి గట్టిగా పట్టించేసి నా ముందిరి పళ్ళు రెండూ బలవంతంగా ఊడదీశాడు."

"పోనీ మాటవరసకి బలవంతంగానే ఊడదీశాడని అనుకుందాం—అందుకు కావలసిన ప్రయోగాలు మీరు తయారాత చూపిస్తారనుకోండి- కేవలం రెండు పంతాలు పోయినంత మాత్రానికి మీరు రెండు వేల రూపాయల నష్టం ఎల్లా కలిగిందో కొంచెం వివరించి చెప్పగలరా? మీ పళ్ళలో బంగారం తాపడం పెట్టారా—ఆ బంగారానికి అసలు, డాక్టరు మీ పళ్ళు ఊడగొట్టాడని అనుకోగానే?"

కొంతసేపు రాంబాబు తన పళ్ళు బంగారపు పళ్ళని చెప్పుదునుగా! అల్లా అప్పుడంటాడు వాడి పళ్ళు వెలే పోయాయనేంబుకు ఆపరిపక్వం వాళ్ళకి బలమైన ప్రమాణం దొరుకుతుంది. నిజం చెప్తున్నా—నేను వాలా పోయాను. కాని వాడింత తెలివి తక్కువవాడు కాడు లిండి. అసలు ఉద్దేశమేమ ఎలిని తేలుతే ఉ యా [illegible] "అంటారా? బుద్ధు బంగారు తాపడం పోసి ఉంటుందా? ఆ బుద్ధు [illegible] పళ్ళు పడిపోయాయి అంటగానే ఎవరేనా నమ్మేస్తారా?"

"అంటే ఎవరేనా స్త్రీ నిమ్మతిని నూపి మీ కిప్పుడున్న వయస్సుకంటే కొంచెం ఎక్కువ వయస్సుంటుందని అనుకున్నంత మా త్రాన నిమ్మ ముందు రెండు పళ్ళు ఖరీదు రెండువేలూపాయలు అన్నమాటా! అంతేనా?"

"అవును సుమి!"

కోర్టులో మళ్ళీ ఒక అనందపు ఏరిక ప్రవహించింది ఈ విషయంలో ఆ ఎవరిదాకా.

* * * *

పళాళాళం కాదు—నిజం చెప్పుకున్నాను—మా రాంబాబుమంచి కర్మగాడుకుని స్త్రీలో రెండు ముందుపళ్ళు ఊడిపోయాయి నసేది పొయినా నవ్వుకుంటారు.

తన నౌంచుకున్న బుద్ధిగా [illegible] రాంబాబు ఎంత ధ్రువ, ఎంత జాగ్రత్త, ఎంతో [illegible] గెలవడం తెలియక తెలియకుండా తెలియు ఉంది? [illegible] నా [illegible] ఏ [illegible] మాత్రమే తెలియుతుంది. [illegible] ప్రశ్న [illegible] ప్రశ్నలు [illegible] ప్రశ్నలు?

సరిగ్గా [illegible] రెండు పళ్ళు [illegible] ఆ [illegible] ఎలిగిన [illegible] వాకిలో [illegible] ఇట్టు [illegible] పట్టి [illegible] రెండు వాకిలో [illegible] ఆ [illegible] ఇట్టు [illegible] ఎంత [illegible] ఎంత [illegible] నా [illegible] ఎంత [illegible] నా [illegible] ఎంత [illegible] నా

ఇష్టపూరితమైన
"99"
బంగారుపూత బొత్తాలు
5 సంవత్సరముల పూచి
అన్ని షాపులలో దొరుకును

మా కాష్టాదారులకు సుస్వాగతి అభినందనలు

రావల్‌గాస్
మిఠాయిలు
టాఫీలు
ఒక్కటి తీసుకొని
కొత్త రుచులలో
★
నెమిచంద్ పరాశమల్ అండ్ కో, మద్రాసు - 3.

రస్టస్
హరిజంటల్ ఆయిల్ ఇంజనులు
తగ్గింపు ధరలతో ఎక్స్ స్టాకులో లభ్యమగుచున్నది
సోలెకన్ సెపరేటర్:
గ్రీవ్స్ కాటన్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్
19, సెకండ్ లైన్ బీచ్, జి. టి. మద్రాసు.
ఆంధ్రావర్డ్ డీలర్లు: కూర్చు, పడమగి గోదావరి, వైజాగ్. శ్రీకాకుళం జిల్లాలు
అగ్రికల్చరల్ ఇండస్ట్రియల్ యింజనీరింగు కో, కాకినాడ.
కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాలకు: మెసర్సు చిత్తూరి రామచంద్రారావు
కాన్ సిస్టన్సీ స్టోర్సు, బెజవాడ.
చిత్తూరు జిల్లాకు: పి. రామచంద్రారెడ్డి కంపెనీ, హైరోడ్, చిత్తూరు.

కోటిపాయలో పార్కుకు గవర్నర్ శ్రీ త్రివేది ప్రారంభోత్సవం

రూపవాణి

ఫిలిం ఫెడరేషన్ కృషి

ఇన్ని సంవత్సరాలకు కాలేజు ఫిలిం పరిశ్రమకు ఒక దారి అంటూ ఏర్పడింది. ఇంతవరకు పరిశ్రమలో వున్నవారు ఒక్కొక్కరు విడిగా మాట్లాడుతూ వస్తున్నారు. ఒకరు ముడి ఫిల్ము కొరవును గురించి ఆందోళన చేస్తే ఒకరు వినోదపు పన్నుల భారం తమ్ము నిలువున క్రుంగదీస్తున్నదనేవారు.

ఒకరు ప్రభుత్వం సవతిప్రేమ చూపిస్తున్నదంటే మరొకరు సెన్సార్ నిర్బంధాలు మితిమీరి పోతున్నవన్నారు. అయితే ఎవరెన్ని విధాల అన్నా ప్రమాదాన్నే. అయితే ప్రభుత్వం తీసుకుంటా: "మీలో మీకు ఐక్యత్యం లేదు. ముందు మీ యిళ్లు చక్కదిద్దుకోండి. అప్పుడు మా మాట వెయ్యండి" అంది.

పరిశ్రమ ప్రారంభమైన నాటినుంచి—అంటే 40 సంవత్సరాలుగా జరిగింది యిదే. పరిశ్రమకు ఏకైక ప్రాతినిధ్యం వహించే సంస్థ ఒక్కటి లేకపోయింది. బొంబాయిలో ఇండియన్ మోషన్ పిక్చర్ ప్రొడ్యూసర్స్ ఆసోసియేషన్‌లో కలతలు ఏర్పడ్డంతో కొందరు నిర్మాతలు — శ్రీ వి. శాంతారాం, రాజకపూర్ సహా వీరం ప్రొడ్యూసర్స్ గిల్డ్ ఏర్పాటుచేసుకొన్నారు. దేశం మొత్తంమీద పరిశ్రమలకు ప్రధానంగా ప్రాతినిధ్యంవహించే ఫిలిం ఫెడరేషన్‌కు అధ్యక్షస్థానం స్వీకరించిన వీడను శ్రీ యస్. యస్. వాసన్. పరిశ్రమలో సామ్యైతకుగల ఆవశ్యకతనుగుర్తించారు. ఈ సమైక్యత లేకపోవడంవల్లే పరిశ్రమకు సంబంధించిన అన్ని శాఖలు నష్టపడుతున్నవనే సత్యాన్ని ఆయన గుర్తించారు ప్రొడ్యూసర్స్ గిల్డ్‌ను ఫెడరేషన్‌లో విలీనం చెయ్యడంవల్ల సమైక్యత ఏర్పడి గలదని గ్రహించారు.

ముందు తాను ప్రొడ్యూసర్స్ గిల్డ్‌లో చేరారు. ఆ తర్వాత అందులోని ముఖ్యులతో సంప్రదించి. గిల్డ్‌ను ఫెడరేషన్‌లో కలిసిపోయేటట్లు చేశారు

ఈ సందర్భంలో ఫిలిం ప్రొడ్యూసర్స్ గిల్డ్ పెక్కు రోజులపాటు తర్జన భర్జనలు జరిపింది. డిసెంబర్ 19 వ తేదీరాత్రి రెండుగంటల వరకు చర్చసాగింది. చివరకు ఫెడరేషన్‌లో కలియడానికి నిర్ణయించింది.

ఈ నిర్ణయానికి గిల్డ్ రావడానికి శ్రీ వాసన్ ప్రోద్బలమే. కారణం, దేశంలోని ఒక ప్రముఖ నిర్మాతగా స్టుడియో యజమానిగా, దర్శకుడుగా పేరుపొంది, పరిశ్రమలోని లోటుపాటులను సవరించడానికి, సమిష్టతకేకూర్చడానికి పూనుకొని సాధించిన విజయమిది, ఇప్పుడు పరిశ్రమకు పూర్తిగా ఫెడరేషనే ప్రాతినిధ్యం వహించి, అన్ని విషయాలలోను ప్రభుత్వంతో వ్యవహరిస్తుండగలదు. దీనివల్ల పరిశ్రమకు బలం సమకూడగలదు.

దీనివల్ల ఫిలిం ప్రొడ్యూసర్స్ గిల్డ్‌కు కలిగిన నష్టం ఏమీలేదు. దేశంలోని నిర్మాతలందరకు అది ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నవుంటుంది. చిత్రనిర్మాణ విధానాలనుంచి కళాకారులకు, సినిమాకి చేతనాలివ్వడం వరకు గిల్డ్ అన్ని సమస్యలను పరిష్కరిస్తునే వుంటుంది. వేర్వేరు శాఖల "గిల్డ్"లతో సంప్రతింపులు సాగించి పరిశ్రమాభివృద్ధికి తగు చర్యలు తీసుకొంటూ వుంటుంది. వేర్వేరు శాఖల గిల్డ్‌లకు, ప్రొడ్యూసర్స్ గిల్డ్‌కు, ఫెడరేషన్‌కు మధ్య సమన్వయ సహకారాలను పొందగించడానికి "సుప్రీమ్ కౌన్సిల్" ఒకటి ఏర్పాటు చెయ్యబడింది. పరిశ్రమలోని వేర్వేరు శాఖలు ఎదుర్కొనే చిక్కులను ఫెడరేషన్ ముందుంచి పరిష్కరించుకొనేటట్లు చెయ్యడమే ఈ సుప్రీమ్ కౌన్సిల్ పని.

ఇంతవరకు ఇండియా ప్రెసిడెంట్ డాక్టర్ రాజేంద్ర ప్రసాద్, ప్రధాని పండిట్ నెహ్రూ, యితర నాయకులు తెలుపుతున్నదిదే.

"పరిశ్రమలోనివారు ఒక్కమాట మీద నిలబడడానికి, ఒకరుగా వ్యవహరించడానికి సమైక్యం కావలసింది"అని. అది యిప్పటికి సమకూడింది. ఫిలిం ఫెడరేషన్ ఆధ్వర్యంలో పరిశ్రమ పురోభివృద్ధిని, వినూత్న వికాసాన్ని సాధించడానికి చక్కని మార్గం ఏర్పడిందని నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చు.

చిత్రజగతి

బొంబాయి డి. వి. ప్రొడక్షన్స్‌వారి "తీన్ బాయ్" చిత్రం విడుదల చెయ్యబడింది.

* * * *

మాలాసిన్హా, త్రిలోక్ కపూర్ ప్రధాన పాత్రలు ధరించిన శ్రీ పి. ఎస్. అరోరా చిత్రం 'ఏకాదశి' విడుదల చెయ్యబడింది.

* * * *

శ్రీ ఆర్. కె. ప్రొడక్షన్స్ (బొంబాయి) 'జగ్‌దేవ్' చిత్రం హిందీ, బెంగాలీ భాషలలో నిర్మిస్తున్నారు.

అలీబాబా 40 దొంగలు

మోడరన్ థియేటర్స్ వారి గెవాకలర్ చిత్రం

సేలం మోడరన్ థియేటర్స్‌వారు తమిళ, తెలుగు భాషలలో "అలీబాబా 40 దొంగలు" కలర్ గెవాకలర్‌లో నిర్మించారు. ఈ చిత్రం తమిళ వెర్షన్ మొన్న గురువారం సేలంలో మద్రాసీ ప్రేక్షకులకు "ప్రీవ్యూ" ఇవ్వబడింది.

"అరేబియన్ నైట్స్"లోని ఈ "అలీబాబా—40 దొంగల"కథ అందరికీ తెలిసినదే. అయితే, నిర్మాతలు ఈ చిత్రంలో కొన్ని మార్పులు చేశారు. అలీబాబా—బాసిస—ప్రియురాలు అయిన మార్జియానా, రమ్యులలో దాగివున్న దొంగలపై సలసల కాగిన నూనె పోసిందని మూలంనూచించింది. కాని, ఆ రమ్యులను ఒక జలపాతంలోకి గిరవాటు వేసినట్లుగా దీనిలో మార్చారు.

మార్జియానాగా శ్రీమతి భానుమతి, అలీబాబాగా శ్రీ ఎం. జి. రామచంద్రన్ నటించారు అలీబాబా మిత్రుడుగా సారంగపాణి. గతంలో ఖుదేజానిగా తంగవేలు, పిలన్ అలుమాన్యేలుగా పిరివు నటించారు.

కత్తిసాములు, ముసి యుద్ధాలు, గెవాకలర్‌లో వేషధారణ, నెట్టింగ్‌లు, హీరో రహమాన్ నృత్యాలు అతర్జాతీయంగా వున్నాయి. చిత్రం జనసామాన్యాన్ని ఎక్కువగా రంజింపజేయగలదని చెప్పవచ్చు.

శ్రీ టి. ఆర్. సుందరం దైరెక్షన్ చేశారు. ప్రీవ్యూ సందర్భంలో చిత్ర నిర్మాతలు మద్రాసు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కామరాజ్ నాడార్‌కు తమిళనాడులో తుఫాను నివారణ నిధికి 16 000 రూపాయల చెక్కును సమర్పించారు.

—రాధాకృష్ణ.

మద్రాసు ఫిలిం డైరీ

టాకీ రజతోత్సవ సంచిక

టాకీల రజతోత్సవ సంచికగా ఇంగ్లీష్‌లో "మద్రాసు ఫిలిం డైరీ 1956" (డై రెక్టరీ సహా) శ్రీ వీరంకి రామారావు బి. ఏ. ప్రచురించారు.

25 సంవత్సరాలుగా టాకీలు పొందిన అభివృద్ధి పరిణామాన్ని గురించి, దేశంలోని స్టుడియోల, ఫిలింసంస్థల, డిస్టిబ్యూటర్ల వివరాలు, పరిశ్రమకు సంబంధించిన యితర అంశాలు అనేకం దీనిలో కలవు.

ఫిలిం పరిశ్రమకుసంబంధించిన కంపెనీలు, డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, ఎగ్జిబిటర్లు, నటీనటులు, టెక్నీషియనులు మున్నగువారి చిరునామాలు, మద్రాసు సిసిమాస్ (రెగ్యులేషన్) చట్టం నిబంధనలు, తదితర వివరాలు కల ఈ సంచిక ఫిలిం పరిశ్రమలోని వారికి, పరిశ్రమపట్ల ఆసక్తి కలవారికి 'గైడ్'గా ఉపకరించగలదు.

క్రౌనుసైజు 370 పేజీల పెద్ద పుస్తకం. 2-8-0 కావలసినవారు: శ్రీ వీరంకి రామారావు బి.ఏ. 19. ఉస్మాన్‌రోడ్డు, మద్రాసు 2. కు వ్రాయవచ్చు.

పోలీసు సబిన్‌స్పెక్టర్ ఇంట దొంగతనం

విజయవాడలో

విజయవాడ, జనవరి 11—ఇప్పుడు నూర్యారావుపేటలో వుంటున్న స్పెషల్ బ్రాంచి పోలీసు సబిన్‌స్పెక్టర్ శ్రీ యస్. మాదవరావుగారి ఇంట్లో గత ఆదివారంనాడు రాత్రి దొంగలుపడ్డారు. దొంగలు ప్రహరీగోడ దూకి వంటయింటి తలుపుల బద్దలుగొట్టి లోపలికి ప్రవేశించారు.

మొత్తం నాలుగు వందల రూపాయలు అరిదుచేసే పాత్రసామగ్రిని ఎత్తుకుపోయినారు. వాల్లవ టౌన్ పోలీసు స్టేషన్ వారు కేసు దర్యాప్తు చేస్తున్నారు. (ఆం. వి.)

చర్యత్తని తాలూకాలో రిజర్వుడు ఫారెస్టు

కర్నూలు, జనవరి 12—చిత్తూరు జిల్లా తిరుత్తని తాలూకాలోని పుల్లూరు తూర్పు గ్రామం (1,877 ఎకరాలు), పుల్లూరు ఎరమరగ్రామం (17 083), ఆమందాల గ్రామం (5,419) మొత్తం 25,379 ఎకరాల భూమిని రిజర్వుడు ఫారెస్టుగా ఏర్పాటు చేయాలని ఆంధ్ర ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులిచ్చింది.

"మీకే తెలుసు"

(పేజీ 8 తరువాయి)

[illegible]

ఆ అమ్మాయి నా కుంచం అత్త కీదగా నిలుచున్నా వెడులోంది. మధ్య మధ్య వెనక్కి తిరిగి చూడడం—చిరునవ్వు నవ్వడం మాత్రం అమె మానలేదు. మేం తనవెంట వస్తున్నట్టు సంగతి ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడో గ్రహించింది.

అల్లా కొంతదూరం వెళ్ళాక రోడ్డు ప్రక్క ఒక ఎలక్ట్రిక్ పోలు దగ్గర ఆ అమ్మాయి హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది. కిందకి సంగ రోడ్డు మీద నడి ఉన్న విద్యుత్ కాగితం ముక్క తీసింది. తరువాత పెల్లిగా నడుస్తూనే ఆ కాగితం ముక్క మీద తన పెన్‌తో ఏదో వ్రాయడం మొదలెట్టింది. ఇదంతా చూస్తూంటే నాకు ఒక కలలా అనిపించింది. ఆ సన్నివేశం వెలుతురు తనకి కనిపిస్తూ వుంటే సేపూ అల్లా వ్రాస్తూనే ఉంది.

అంత రాత్రివేళ, ఆ పెంట కాగితంమీద అంత ఆర్డెంటుగా ఆమెకు వ్రాయవలసిన విషయం లేమున్నాయా అన్నది నాకొక సమస్యగానే కనిపించింది. రోడ్డుమీద నడుస్తూ నడుస్తూ నీకిటికీ ఉపిరంగా ఒక యువతి వ్రాయడమనేది సామాన్యమైన విషయం కాదు. ఆ అమ్మాయి ప్రవర్తనే చాల విచిత్రంగా కనిపించింది నాకు.

"అదేదో ఉత్తరం మేనిటరా?" అన్నారం బాబుతో.

"పుల్ల మనుకుంటున్నావురా? స్నేరి వాడ, వాకతి పద్దు చేస్తాం దనుకొంటున్నావేమిరా?" అన్నాడు వాడతి న్యూటిటోతో.

ఈ లోగా ఆ అపరిచిత యువతి తన వ్రాతముగించి, కాగితాన్ని అతి భద్రంగా మడిచింది. పళ్ళా ఒక్కసారి మోకేసి వెనక్కి తిరిగి చూసి విడువువ్వు నవ్వుతూ ఆ మడత ఒక ప్రక్కగా పెంట మీదికి విసిరి పారేసింది. రాంబాబు ఒక్క గంతున వెళ్ళి పెంటమీది కాగితం తీసుకున్నాడు.

పట్టి ఏడిపించేందుకు దానిమీద ఏదో వ్రాసి పట్టు గీసి ఉంటుదని నే ననుకున్నాను. కాని ఆశ్చర్యం! అది ఉత్తరమే. మా వాడు దాన్ని అతి ఆప్యాయంగా చదువుకున్నాడు. ఆడిని జేబులో పెట్టేశాడు. నేను తెలుసుకుందామని ఉద్దేశ్యంతో, "సంగతేమిటో నాకు కూడా చెప్పరా కొంచెం" అన్నా.

వాడు అతి గర్వంగా ఆ కాగితం జేబులోంచి తీసి చప్పి చూపించాడు. అయితే, కొన్ని లైన్లు మాత్రం మూసేసి ఎంతవరకు అవసరమో అంతవరకే నన్ను చదవనిచ్చాడు. అదేదో పాట్లాల కాగితంలా నలిగిపోయి ఉంది. కాని గ్లేజ్ కాగితం అవడం వల్ల ఆ అమ్మాయి వ్రాసిన అక్షరాలు ముత్యాల కోవల్లా ఆ గుడ్డి వెలుతురులో కూడా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఉత్తరం 'మైడియర్' అనే సంబోధనతో ప్రారంభించబడింది. నేను ఫలాన వీధిలో ఉంటున్నానని ఎడ్రస్ ఇచ్చింది. కాని రాంబాబు ఆ ఎడ్రసు నాకు కనిపించకుండా మూసేశాడు. ఇంట నంబరు కూడా స్పష్టంగా మెన్షన్ చేసింది. ఈ రోజుకి సరిగ్గా నాలుగో రోజున ఫలానప్పుడు మా యింటికి వచ్చి తప్పకుండా నన్ను కలుసుకోమని, మరిని పొద్దస్తీ వ్రాసింది. "ఏమో ఒకాయన బయటికి వచ్చి ఎందుకు వచ్చారని అడుగుతాడనీ ఆయనతో"... (మళ్ళీ ఒక మూటమీద మావాడు తన చెయ్యి అడ్డుపెట్టి నాకు కనిపించకుండా చేశాడు.)" అని చెప్పమనీ అలా చెప్పిన వెంటనే మీరు నన్ను కలుసుకునేందుకు ఆయన తగిన ఏర్పాటు చేస్తా"నని వ్రాసింది.

ఇంతకీ చెప్పవచ్చిం దేమంటే—ఆ రోజున మా రాంబాబు గొప్పతనం— ఫరవాలేదు, వీడూ ఒక మనిషేరా అన్న సంగతి—కొంత కాక పోతే కొంతేనా నాకు తెలిసింది. అంతేగాదు లోకంలోని అందగాళ్ళల్లో మా వాడికి కూడా కొంత స్థానం ఉండవచ్చని ఒప్పుకోక తప్పింది కాదు. నిజం చెప్పద్దూ—ఏదో శక్తి కూడా వీడిలో కొద్దో గొప్పో ఉందేమోనన్న అనుమానం కూడా అప్పటి నాకు కలిగింది.

ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో మా వాడి పై వరసలోని నుంచు వళ్ళు రెండు బలవంతంగా ఉడదీసి పారేసిన ఈ డాక్టర్ది ఏం జేస్తే ఏం పాపం ఉంది? మా వాడికి జీవితంలో ఇంతకంటె గొప్ప అవమానం ఇంకేమైనా ఉందా?

మొన్న కాక అటు మొన్ననే కదూ—మా వాడు ఆ అపరిచిత యువతి హృదయాన్ని ఇట్టే చూరగొన్నాడు? మూడురోజు లైందో లేదో ఎంత ఘోరం జరిగిందో చూశారుండి!? ఈ ఒక్క విషయం చాలదు మా వాడికి నష్టపరిహారంగా రెండు వేలు కాదు ఇరవై వేలు ఇచ్చినా చాలదన్న సంగతి తెలుసుకోడానికి? మా వాడు తెచ్చిన దావాల న్యాయసంగతమైనదేనని నా ఉద్దేశ్యం— అందుకే కాదు నేను మావాడి తరపున ఉచితంగా వాదించడానికి ఒప్పుకున్నాను!

* * * *

అందుకే మా వాడి నష్టాన్ని గట్టిగా బలపరుస్తూ చక్కని ఆర్గ్యుమెంట్సు ద్వారా నా శక్తినంతా వినియోగించి వాదిక్కి న్యాయం ప్రసాదించమని కోర్టువారిని ప్రార్థించాను.

రెండవసారి ప్రతివాది నకీలు ఆన్ సక్సెస్ అయినప్పుడు కోర్టువారి ముందు రెండు ఎగ్జిబిట్సుని ప్రదర్శించాడు. ఒకటి—లోకల్ పోస్టు ముద్రతో ఉన్న ఒక ఖాళీ కవరు రెండవ— దాని లోని ఉత్తరం.

జడ్జీతో ఉత్తరాన్ని, కవరుని పరీక్షించవలసిందిగా నా చేతికిచ్చాడు. వాటిని పరిశీలించి ఇంకా వివరాలు చెప్పవలసిందిగా చెప్పుకో, ఆశ్చర్యకరమైన సంగతేమంటే ఆ దస్కూరీ మూసి మూడటంతోటే నాకు దానితో బాగా పరిచయం ఉన్నట్టు అనిపించింది. ఆ కవరు మీద వ్రాసిన అక్షరాలు— "[illegible]!

[illegible] ఆ అమ్మాయి [illegible] ఆ కవరు మీద వ్రాసిన అక్షరాలు [illegible] ఆ అమ్మాయి [illegible] ఆ